

Havadan indirme ve denizden Çıkarmalara karşı mücadele hakkındaki kanun lâyihasına dair Dahiliye Encümeni mazbatasası (1/319)

Dahiliye Encümeni mazbatasası

T. B. M. M.

Dahiliye Encümeni

Esas No. 1/319

Karar No. 58

4. VIII. 1944

Yüksek Reisliğe

Havadan indirme ve denizden çıkarmalara karşı mücadele hakkında Hükümet tarafından teklif olunup Millî Müdafaa ve Bütçe Encümenlerince tetkik edilerek Heyeti Umumiye ruznamesine alınmış olan kanun lâyihası, Dahiliye Encümenince de tetkik edilmesi için verilen karar kabul ve lâyiha Encümenimize havale buyurulması üzerine Millî Müdafaa Vekâleti Müsteşarı ve Genel Kurmay müessilleriyle Dahiliye Vekâleti müessili hazır buldukları halde Bütçe Encümeni tadili müzakereye esas tutularak tetkik olundu.

Encümenlerin mazbatalarında teyit edilen mucip sebepler tamamen varit bulunduğu noktasında ittifak edilerek aşağıda yazılı değişiklikler lüzumlu ve faydalı görüldü:

1. Hükümet teklifindeki birinci madde muhtevasına göre tadadi bir şekilde konulmuş olan kanun başlığı, Millî Müdafaa Encümenince madde metnine üçüncü bir hâdise sebebi daha ilâve kılınmış olmasından dolayı eksik bir ifade şeklinde kalmış olduğu düşünülmüş ve kanun metnine nazaran başlığın, daha âm ve şâmil olarak ifade edilmesi muvafık görülerek (Memleket içi düşmana karşı silâhlı müdafaa mükellefiyeti kanunu) şeklinde tadil yapılmıştır.

2. Bütçe Encümeninin hazırladığı birinci madde aynen kabul edilmiştir.

3. İkinci maddeye daha ziyade bir vuzuh vermiş olmak düşüncesiyle madde metnine (Kendi köy veya mahallelerinde) kaydı ilâve edilmiştir.

4. Kanun hükümlerini tatbik edecek olan memurların bu husustaki vazife ve salâhiyetleri-

nin dahi İcra Vekilleri Heyetince tâyin edilecek esaslar arasında yer alması muvafık olacağı düşünülmüş ve bir nizamname mevzuu olarak hazırlanmış takdirde tamamiyle neşir ve ilânı kanunen muktazi olan ve fakat seferberlik icabı askerlik hâdiselerine de temas edilebileceği muhtakkak olup bu bakımdan tamamının neşir ve ilânı mahzurlu görülen esaslardan ancak şahsi haklar dolayısıyla halkı alâkalandıran kısımların ilân edilmesi imkânını vermek faydalı görülmüş olduğundan üçüncü madde metni bu düşüncelere göre değiştirilmiştir.

5. İşçileri Millî Müdafaa Vekâleti bütçesinden temin edilecek olanların ibatelerinin de aynı bütçenin teminatı içine alınması zaruri ve muktazi olduğundan dördüncü madde metnine (ve icabında iskânları) kaydı ilâve edilmiştir.

6. Beşinci madde metninde küçük bir ifade tashihi yapılmıştır.

7. Bu kanunun tâyin ettiği hükümlere karşı koyanlar hakkında da bir müeyyide mevcut olmaması kanunun kıymet ve kuvvetini tesirsiz bırakacağı gözönünde tutularak ve bu kanun mükellefiyetinin hususiyeti bakımından ceza müeyyedesinin tesirini kuvvetlendirmek maksadıyla bu kanuna göre suç teşkil eden fiillerin meşhut suçların muhakeme usulüne göre takip olunması faydalı olacağı düşünülerek kanuna 7, 8, 9, 10, 11 nci maddeler ilâve edilmiştir.

Umumî Heyete arzolanmak üzere Yüksek Reisliğe sunulur.

Dahiliye En. Rs.

Tekirdağ

C. Uybadın

Rs. V.

Çoruh

A. Tüzün

M. M.

Mardin

E. Ergin

Kâtip Seyhan	Ankara F. Daldal	Balıkesir Y. S. Uzay
Balıkesir F. Tiritoglu	Bolu H. Ş. Adal	Bursa F. Güvendiren
Erzincan Ş. Sökmensüer	Erzurum N. Elgün	Gazianteb A. Melek
Giresun N. Osten	Gümüşane R. Güreli	İçel R. Koraltan
Kayseri A. H. Kalacı	Konya Ş. Ergun	Malatya E. Barkan
Maraş R. Kaplan	Sivas M. Ş. Bleda	Tokad G. Pekel

Trabzon
S. Abanozoğlu

Yozgad
S. Korkmaz

Teşkilâtı Esasiye Kanunu kanunların tatbik şekillerinin nizamnameler ile tâyin olunacağı hükmünü koymuştur. Bu itibarla bu kanunun tatbikına ait hükümlerin İcra Vekilleri Heyetince karara bağlanacağı yolunda dördüncü maddede mevcut kaydı Teşkilâtı Esasiye Kanununa muhalif görmekteyim. Vatandaşlar hakkında mecburi hükümler ancak kanun ve nizamnamelerde yer alabilir.

Siird Mebusu
Ş. Tuncay

DAHİLİYE ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

Memleket içi düşmana karşı silâhlı müdafaa mükellefiyeti kanunu lâyihası

MADDE 1. — Bütçe Encümeninin birinci maddesi aynen.

MADDE 2. — Erkek vatandaşlar bu mükellefiyeti başarmak için lüzum görülen mahallerde yılda en çok 72 saat ve 9 günü geçmemek üzere ders ve talim görmek mecburiyetindedirler.

Mükellef tutulabilecek kadın vatandaşların talimi, kendi köylerinden veya mahallelerinden yukarıki fıkra mucibince talim görmüş öğreticiler tarafından kendi köy veya mahallelerinde müsait zamanlarda yaptırılır.

MADDE 3. — Bunların sağlık durumlarının mükellefiyete elverişliliği ile vazifeleri dolayısıyla mükellefiyetten hariç tutulacaklar ve talim, terbiye ve istihdam tarzları ve bağlanacakları yerler ve bu teşkilâtla alakalı memurlara verilecek vazife ve salâhiyetler İcra Vekilleri Heyetince tâyin ve vatandaşları mükellef kılan hükümleri ilân olunur.

Kadımların gebelik, çocukluluk, kocalarının askerde bulunması gibi hususi vaziyetleri bu kararda gözönünde tutulur.

MADDE 4. — Bunların silâhları, cephaneleri, talim ve terbiyeleri için gerekli bütün malzeme teçhizat ve ikametgâhlarından beş kilometreden uzakta hizmete sevkedileceklerin işçileri ve icabında iskânları Milli Müdafaa Vekâleti bütçesinden temin olunur.

MADDE 5. — Hizmet esnasında bu hizmet dolayısıyla hastalananlar ile yaralanan ve ölenler hakkında askerlik mükellefiyeti dâhilinde olan emsali gibi muamele yapılır. Bu vazifeleri gönüllü olarak yapanlar da aynı hükümlerden istifade ederler.

MADDE 6. — Bu kanun hükümlerine göre tesis edilen mükellefiyetlerden kaçanlar veya bu kanunun tatbikını herhangi bir şekilde zorlaştıranlar suçun derecesine ve ağırlığına göre beş liradan yüz liraya kadar para cezasına çarptırılır. Bu ceza, valiler ve kaymakamlar tarafından tâyin edilir ve Tahsili Emval Kanunu hükümlerine göre infaz olunur.

Cezanın infazı mükellefiyetin ifasını tehir etmez.

MADDE 7. — Bu kanunun tatbikatı itibariyle halkı telâşe veya heyecana düşürecek veya hut yanlış tedbir almağa veya bir tedbir almağa sevk suretiyle tehlikeye mâruz kılacak şekilde kasten asırsız veya mubalâğalı haberler yayanlar veya nakledenler üç aydan bir seneye kadar hapis cezasına çarptırılır.

MADDE 8. — Bu kanun hükümlerine göre müdafaa işlerinde kullanılmak üzere hazırlanmış veya bu işe tahsis kılınmış olan tesisatı ve eşyayı kasten tahrip edenler veya hasara uğratanlar ve bu işe tahsis edilmiş olan esliha,

cephane ve teçhizatı zorla alanlar ve çalanlar iki seneden sekiz seneye kadar ağır hapis cezasına çarptırılır.

Eğer bu zararlar failin ihmaliyle vukua gelirse ceza altı aydan üç seneye kadar hapistir.

MADDE 9. — Kendisine tevdi edilmiş olan esliha ve her nevi eşyayı temellük edenler bir seneden üç seneye ve bunları kasten tahrip ve imha edenler altı aydan iki seneye ve bu eşyanın her hangi bir suretle zıyana veya istifade edilmeyecek bir hale gelmesine kasten sebebiyet verenler üç aydan bir seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

MADDE 10. — Bu kanun icabı verilecek silâhları, herhangi hususi veya şahsi işlerde kullanılanlar hakkında Türk ceza kanununda muayyen cezalar bir kat fazlasıyla hükmedilir.

MADDE 11. — Yukarıki maddelerde yazılı cezaları mucip suçlar hakkında meşhut suçların muhakeme usulü hakkındaki 3005 sayılı kanun hükümleri tatbik edilir.

MADDE 12. — Bu kanun neşri tarihinden mer'idir.

MADDE 13. — Bu kanun icrasına İcra Vekilleri Heyeti memurdur.